

ROMÁNIA
GYULAFEHÉRVÁRI ÍTÉLŐTÁBLA
MUNKAJOGI ÉS TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI RÉSZTESTÜLET

2008./79. sz. POLGÁRJOGI HATÁROZAT,
amely a 2008. február 11-i Nyilvános ülésen hozott

Az Ítéltanács tagjai:

ELNÖK: Ana Doriani (bíró)
Manuela Stoica (a résztestület elnöke)
Adriana Petraşcu (az Ítéltábla elnöke)
Maria Ofelia Creţa (jegyző)

Napirenden KOVÁCS LEHEL ISTVÁN fellebbező felperesnek a Kolozsvári Törvényszéknek a 413/117/2007. sz. ügyben hozott 2007./1054. sz. polgárjogi határozata elleni fellebbezése.

Névsorolvasáskor jelen vannak Somai László József ügyvéd, a hiányzó felperes képviselőjében és Nelu Lucaciu jogtanácsos a perbe hívott alperes, a kolozsvári BABEŞ–BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM, képviselőjében.

Az eljárásjogi követelmények teljesültek.

Sor került az ügy ismertetésére, utána pedig az alperes képviselője benyújtotta a határozat indoklását arra hivatkozva, hogy a joggyakorlat ezt megkívánja.

Tekintettel arra, hogy további kérelmet senki nem fogalmazott meg, a tanács szót adott a tárgyalásban részt vevő feleknek. A felperes képviselője a megtámadott ítélet megsemmisítését és az ügy alapfokon történő újratárgyalását kérte, másodsorban pedig az ítéletnek a benyújtott kérelemben ismertetett okokból történő módosítását.

Az alperes képviselője a fellebbezés elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a fellebbezés alaptalan.

AZ ÍTÉLŐTÁBLA
a jelen fellebbezés ügyében:

A határozathozatal folyamán megállapította, hogy KOVÁCS LEHEL ISTVÁN felperes munkajogi keresetet nyújtott be a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem ellen, amelyet a Kolozsvári Bíróság tárgyalásra kitűzött ügyek jegyzékébe a 413/117/2007 számmal iktatott. keresetében a felperes azt kérelmezte, hogy a kimondásra kerülő bírósági határozat:

- állapítsa meg az alperesként megidézett egyetem rektora 19 919/2006. december 20. sz. határozatának a feltétlen semmisségét;
- rendelje el a felperesnek a menesztése előtt betöltött beosztásba való visszahelyezését;
- kötelezze az alperest arra, hogy fizesse ki a felperesnek az őt megillető javadalmazást arra az időszakra vonatkozóan, amely a munkaszerződés fegyelmi okokból történt felbontása napjától a beosztásába való visszahelyezése napjáig eltelik;
- kötelezze az alperest a perköltségek megtérítésére.

Keresete indoklásában a felperes rámutatott arra, hogy mielőtt 2006. december 20-án, az 1997./128. sz. törvény 116. cikke f) bekezdésének értelmében fegyelmi okokból felbontották volna a munkaszerződését, az alperesi minőségben perbe hívott egyetem Matematika és Informatika Karán egyetemi adjunktusi beosztásban dolgozott.

Arra is rámutatott, hogy az oktatói testületből azért zárták ki, mert kétnyelvű feliratokat helyeztek el az egyetem néhány épületében, s ezt az alperesként megidézett egyetem Szenátusa a javak elleni agresszióknak és szélsőséges viselkedésnek minősítette.

A felperes azt is elmondta, hogy az egyetem Igazgatótanácsának 13 405/2005. október 24. sz. – a BBTE-n belüli feliratozásról szóló –Határozata értelmében [az Igazgatótanács] írásban kérte, hogy az igazgatótanácsi jóváhagyás megszerzése érdekében nevezzék meg az egyetem termeit románul és azon a nyelven is, amelyen az illető tanszék vagy iroda tevékenysége folyik, de annak ellenére, hogy a karok megküldték a kért jegyzékeket, a BBTE vezetősége elodázta a határozat gyakorlatba ültetését, vagyis a termék feliratozását.

Továbbá azt a tény is ismertette, hogy 2006. november 8-án, arra kérte a BBTE vezetőségét, hogy függessen ki két- vagy háromnyelvű táblákat az egyetem épületeiben, felhívva a vezetőség figyelmét arra, hogy amennyiben 2006. november 19-ig – addig a napig, amelyen az Európai Parlament épületében egy kiállítás keretében a BBTE valódi multikulturális egyetemként mutatja be magát – nem tesz eleget ennek a kérelemnek, a felperes további személyekkel karöltve saját forrásból megkezdi a szóban forgó táblák kifüggesztését.

A BBTE vezetősége nem függesztette ki ezeket a táblákat, viszont a Rektori Hivatal figyelmeztetésben részesítette a felperest. Ilyen körülmények között – a felperes elmondása szerint – kollégája, Hantz Péter, 2006. november 22-én elkezdte a „Dohányozni tilos!” magyar nyelvű felirattal ellátott, valamint az egyes tantermek magyar nyelvű megnevezését viselő táblák kifüggesztését. A felperes nem vett részt ebben az akcióban, ugyanis tanszéki értekezleten volt.

2006. november 27-én, a BBTE Szenátusának ülésén, a testület megszavazta az alperes és fent nevezett Hantz Péter kizárását az egyetemről anélkül, hogy a magyar tagozatszerű szervezeti alegység (*linie de studiu*: tükörfordításban ‘tanvonal’ – ford. megj.) rektori hivatali szintű képviselőivel tanácskoztak volna erről, valamint a Szenátus Állandó Testületének (*Colegiul Senatului*) előzetes tájékoztatása nélkül. Ezen kívül a felperesnek a Szenátus ülését követően, az este folyamán, a lakásán kézbesítettek egy körözüvényt, miszerint 2006. november 30-án 16 órakor meg kell jelennie egy Vizsgálóbizottság előtt. A körözüvényen azonban nem volt sem aláírás, sem keltezés, sem pecsét.

A fentiek értelmében a felperes az ellene foganatosított fegyelmi intézkedést egyaránt törvénytelennek és alaptalannak, következésképpen megsemmisítendőnek tekinti.

Jogalapként a *Munkajogi törvénykönyv* 267. cikkének 1. és 2. bekezdésére, illetve *A tanárok és oktatók jogállásáról szóló* 1997/128. sz. törvény 115–125. cikkeire hivatkozik.

Az alperes, a BBTE, nem nyújtott be válasziratot a *Polgári perrendtartás* 115. cikkének megfelelően.

A Kolozsvári Törvényszéknek a 413/117/2007. sz. ügyben hozott 2007. április 23./1054. sz. polgárjogi ítélete elutasította KOVÁCS LEHEL felperesnek az alperes, a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem ellen, benyújtott keresetét.

Határozatának meghozatala érdekében az elsőfokú bíróság – a dokumentumok és az ügyiratok átvizsgálása nyomán – megállapította, hogy a felperes ellen elrendelt fegyelmi intézkedés törvényes és megalapozott, mert a felperes vétkes a neki felrótt fegyelmi kihágásban.

Vagyis az alpfokon ítélező bíróság megállapította, hogy noha a felperes 2006. november 22-én nem vett részt közvetlen módon a magyar nyelvű feliratok kihelyezésében az alperesként megidézett egyetem tulajdonában levő épületek falaira, ő nyilvánosan közösséget vállalt kollégájának, Hantz Péter Bélának a stratégiájával meg akcióival azáltal, hogy nyilvános megmozdulásokon való részvételével, valamint a 2006. november 22-i események időszakában az általa megszervezett sajtókampány révén biztatta és egyértelműen támogatta az utóbbit. Továbbá a bíróság értékelése szerint a felperes magatartásával megszegte az alkalmazó iránti lojalitás kötelezettségét, s nyilvánosan, igazságtalanul, hűtlen és kárt okozó módon hamis állításokat terjesztett az egyetemmel, illetve oktató kollégáival kapcsolatban – állandó jelleggel ellenségeskedést szítva és az egyetem etnikai alapon történő szétválasztását szorgalmazva.

A *Munkajogi törvénykönyv* 267. cikkében foglalt formai követelmények betartásának

kérdésében megállapított, hogy a munkaadó tiszteletben tartotta a szóban forgó törvényes előírásokat abban az értelemben, hogy a felperest írásban értesítette, jelenjen meg a fegyelmi eljárás alkalmával; az utóbbi pedig aláírásával igazolta, hogy tudomásul vette az értesítést. Az a tény, hogy a felperes nem jelent meg az eljárás lefolytatására kijelölt helyen és időben, nem tekinthető az alperes mulasztásának, aki eleget tett a *Munkajogi törvénykönyv* 267. cikkének 2. bekezdésében foglalt kötelezettségének. Következésképpen az alperes helyesen járt el, amikor a felperes távollétében lefolytatta a fegyelmi eljárást, és ennek eredményeképpen elrendelte az utóbbi munkaszerződésének fegyelmi okokból történő felbontását.

A felperes az 1999/168. sz. törvény 80. cikkében megszabott határidőn belül megfellebbezte ezt az ítéletet, amellyel szemben azt kifogásolta, hogy törvénytelen és alaptalan, továbbá ennek módosítását kérte abban az értelemben, hogy az Ítélet tábla fogadja el keresetét annak eredeti megfogalmazásában.

Fellebbezésének indoklásában azt állította, hogy az elsőfokú bíróság döntése téves, mivel a *Munkajogi törvénykönyv* 267. cikkében foglaltak helytelen értelmezésén alapul.

Így, elsősorban, arra mutatott rá, hogy a BBTE Rektora anélkül rendelte el munkaszerződésének a felbontását, hogy biztosította volna számára a védekezéshez való jogot, amelyet Románia Alkotmánya és a román munkajog egyaránt szavatol.

Másodsorban rámutatott, hogy nem értesítették törvényesen arról, hogy meg kell jelennie az előzetes fegyelmi eljárás feltételezte kihallgatáson, mert a körözvényt senki nem írta alá, nem keltezte, s nem bélyegezte le, továbbá nem szerepelt rajta sem iktatószám, sem annak a személynek a neve, akit a munkaadó a fegyelmi eljárás lefolytatásával megbízott.

Továbbá arra is rávilágított, hogy a korábban meghozott bírósági határozat nem tartalmazza azokat a megfontolásokat és indokokat, amelyek alapján a bíróság elvetette a felperesnek a körözvény semmisségére, a védekezéshez való jog biztosításának elmulasztására, valamint a szóban forgó eljárások tárgyalást és szembesítést feltételező jellegére vonatkozóan megfogalmazott kifogásait.

Jogalapként a *Polgári perrendtartás* 304. cikkének 1. bekezdésére hivatkozott.

Válasziratában az alperes, a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem, a felperes fellebbezésének az elutasítását kérte abból a megfontolásból, hogy szerinte a fellebbezés alaptalan, mert az alperes betartotta mind a *Munkajogi törvénykönyv*nek a 267. – a fegyelmi vizsgálati eljárásra vonatkozó – cikkének, mind pedig *A tanárok és oktatók jogállásáról szóló* 1997/128. sz. törvény VI. Fejezetének az előírásait.

Rámutatott arra, hogy az 1997/128. sz. törvény 119. cikke 2. bekezdésének előírásai szerint kinevezett Vizsgálóbizottság ugyanazon törvény 120. cikkének értelmében értesítette a felperest a kihallgatásáról, amelyet 2006. november 30. 16 órára tűzött ki, s hogy az értesítésen [2006. november 27. \(olvashatatlan a fénymásolatnak ez a része\)](#) keltezésű, az átvételt igazoló aláírás szerepel.

Azt a tényt, hogy az aláírás nem a felperesé, az alperes BBTE az eljárás érvényessége szempontjából irrelevánsnak tekintette, vagyis olyan hibának, amely nem vonja maga után az értesítés semmisségét.

Másodsorban arra mutatott rá, hogy azok a kritikai észrevételek, amelyeket a fellebbező felperes az öt elmarasztaló határozattal, valamint az elsőfokú bíróság ítéletével szemben megfogalmazott csak formai, s nem érdemi vonatkozásokat érintenek, mert a felperesnek nincsenek olyan érvei, amelyekkel elhárítsa az ellene meghozott fegyelmi szankciót.

Viszont az ügyben szolgáltatott bizonyítékokból világosan kiderült, hogy a felperes nem megfelelő viselkedésével ártott az egyetem imázsának, illetve jó belföldi és nemzetközi hírnevének, továbbá megszegte az 1997/128. sz. törvény 115. cikkét, valamint Románia Alkotmánya 30. cikkének 6. és 7. bekezdését.

Jogalapként a *Polgári perrendtartás* 115. cikkére, illetve *A tanárok és oktatók*

jogállásáról szóló 1997/128. sz. törvény 115–124. cikkeire hivatkozott.

A 2007. november 27-én kelt Határozatában a Kolozsvári Ítéltábla Polgár-, Munka- és Családjogi, valamint Társadalombiztosítási Testülete, a Legfelsőbb Semmítőszék 2007. november 14./7732 sz. Határozata alapján, helyet adva Kovács Lehel áthelyezési kérelmének elrendelte az ügynek a tárgyalásra kitűzött ügyek jegyzékéből való törlését, és az ügyiratnak a Gyulafehérvári Ítéltáblához való átküldését.

Megvizsgálva a megtámadott ítélet törvényességét és jogalapját a *Polgári perrendtartás* 304. cikkének 1. bekezdése és a megfogalmazott kritikai észrevételek értelmében, valamint hivatalból is – a *Polgári perrendtartás* 306. cikkének a 2. bekezdése szabta határoknak megfelelően –, a Tábla a jelen fellebbezést alaptalannak nyilvánítja az alábbi megfontolásokból:

Megállapított, hogy a felperes által hivatkozott első törvénytelenégi indok a *Munkajogi törvénykönyv* 267. cikkében foglaltak tükrében alaptalan.

És pedig az ügyirat 30. lapját képező fénymásolatban benyújtott okiratból következik, hogy Kovács Lehel fellebbező felperes 2006. november 27-én átvette a 2006. november 30-án 16 órakor a Rektori Hivatal üléstermében megtartott fegyelmi vizsgálati eljárásra vonatkozó körözünyt, s ezt aláírásával igazolta.

Az a tény, hogy utólagosan tagadta, hogy személyesen aláírta a körözünyt nem bír semmilyen jogi relevanciával, mert az okiraton található aláírás teljes mértékben bizonyítja az értesítés tényét – kivéve azt az esetet, ha valaki éppenséggel az okirat hitelességét támadja meg.

Következésképpen a felperes kifogásai, miszerint a fegyelmi vizsgálati eljárás dátumát illetően nem értesítették törvényes módon, elfogadhatatlanok hiszen a munkaadó bebizonyította, hogy betartotta a *Munkajogi törvénykönyv* 267. cikke 2. bekezdésének az előírásait.

A BBTE Szenátusa Határozatának értelmében kinevezett Fegyelmi kihágások Vizsgálóbizottsága 2006. november 30-án felvette a 20 610/2006. november 30. számmal iktatott jegyzőkönyvet, amelyben megállapította, hogy a felperes és fent nevezett Hantz Péter nem jelentek meg a fegyelmi vizsgálati eljárás lefolytatása érdekében, holott törvényesen értesítették őket (28–29. oldalak).

Következésképpen, tudomásul véve távollétüket, az alperes kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem megállapította, hogy ez a tény nem akadályozza a munkaadót abban, hogy döntést hozzon az egyetem vezetőségének javasolt, a felperesre vonatkozó fegyelmi szankció kérdésében (28–29. oldalak).

Viszont, mihelyt a felperes visszautasítólag nem jelent meg a neki címzett értesítés nyomán, s nem fogalmazott meg és tartott fenn semmilyen védelmet saját érdekében, nem hivatkozhat utólagosan arra, hogy megsértették a védelemhez való jogát. Amennyiben ezt a tényt elfogadnánk kifogásként, azt vonná maga után, hogy a felperes saját aljassága révén vívott ki magának valamilyen jogot.

Az értesítés érvénytelenségére vonatkozóan megállapított, hogy azok a vonatkozások, amelyekre a felperes hivatkozott, alaptalanok, mert a törvény előírja az érintettek írásbeli értesítését a fegyelmi vizsgálati eljárások esetében, s ennek a feltételnek az alperes eleget is tett. Hasonlóképpen megállapított, hogy az értesítés tartalmazza a tárgyalás tárgyát, helyét, dátumát és időpontját – vagyis eleget tesz a *Munkajogi törvénykönyv* 267. cikke 2. bekezdésében tételesen felsorolt követelményeknek. Tehát ebből a szempontból sem létezik semmilyen jogalap arra, hogy a felperes munkaszerződésének felbontását célzó eljárás semmisnek nyilváníttassék.

A fegyelmi vizsgálati eljárás tárgyalást és szembesítést feltételező jellegére vonatkozóan megállapított, hogy azok a vonatkozások, amelyekre a felperes hivatkozott, elfogadhatatlanok, mert a *Munkajogi törvénykönyv* 267. cikke 3. bekezdése szerint – amennyiben az alkalmazott nem jelenik meg a 267. cikk 2. bekezdésének értelmében megküldött értesítés nyomán, s nem is hoz fel semmilyen objektív indokot, amellyel igazolni tudná távollétét – a munkaadónak jogában áll az előzetes fegyelmi vizsgálati eljárás lefolytatása nélkül szankcionálni az

alkalmazottat.

Ami a felperesnek 2006. november 27-én átnyújtott értesítésen olvasható aláírást illeti, neki lehetősége volt megtámadni az aláírást, amennyiben úgy gondolta, hogy nem az övé. Tekintettel arra, hogy nem élt ezzel a lehetőséggel, az aláírás bizonyítja az értesítés tényét – kivéve azt az esetet, ha valaki éppenséggel az okirat hitelességét támadja meg.

Az előbbiek alapján a megállapított, hogy az elsőfokú bíróság határozatával szemben nem emelhetők a megfogalmazott kifogások, s ebből az okból kifolyólag a *Polgári perrendtartás* 312. cikkének az 1. bekezdése értelmében, a jelen fellebbezést mint alaptalant elutasítjuk.

EZEKBŐL AZ OKOKBÓL KIFOLYÓLAG A TÖRVÉNY NEVÉBEN

AZ ALÁBBIKAT HATÁROZZUK:

Elutasítjuk mint alaptalant Kovács Lehel panaszosnak a Kolozsvári Törvényszék Vegyes – Közigazgatási és Adóügyi, valamint Munkaügyi és Társadalombiztosítási – Testülete által 2007. április 23-án hozott 1054. sz. polgárjogi határozata ellen benyújtott fellebbezését.

Visszavonhatatlan.

Hozatott a 2008. február 11-i nyilvános ülésen.

Ana Doriani
Elnök

Manuela Stoica
Bíró

Adriana Petrașcu
Bíró

Maria Ofelia Creța
Jegyző

(Szerkesztette S.M.
Legépelte 2 példányban C.M.O.)